

По едно време царя, който ималъ три дъщери, разгласилъ всѣкжде: „Ще дамъ едната дѣвойка на тогова, който може да преплува морето“. Неговитѣ палати били срѣдъ морето. Затърчали се двамата хитри братя, но стигнали до морето и се върнали, повече не могли да отидатъ. Като се научилъ за това Глупчо, сетилъ за кутийкитѣ и нагрялъ едната. Веднага се явилъ единъ чуденъ конь съ златно седло и юзда, а до него купъ чисти нови дрехи. Тогава нашия Глупчо се премѣнилъ хубаво, па като се качилъ на коня и полетялъ презъ полето, та зачудилъ и старо и младо, каква е тая юначина по тѣхната земя. Стигналъ той до морето и го преплувалъ съ коня наедно. Царьтъ го посрѣщналъ и нагостилъ хубаво, далъ му най-старата си дъщеря и единъ товаръ злато, па го изпратилъ съ веселие.

Като се върналъ дома, Глупчо оставилъ дѣвойката на брата си, и взелъ та нагрялъ и другата кутия и веднага се явилъ другъ конь и друга промѣна за него. Облекълъ се той и отишълъ пакъ при царя. Царьтъ не го позналъ и му далъ средната дъщеря и още единъ товаръ съ злато. Най-после той загрѣялъ и третата кутия и съ нова промѣна отишълъ при царя. Царьтъ пакъ не го позналъ и му далъ най-малката дъщеря и още единъ товаръ злато.

Така Глупчо взелъ тритѣ царски дъщери и станали трима братя царски зетьове.

Разказва: Н. Балабановъ

